

Sygn. akt II Ca 104/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Jarosław Gołębiowski SSR del. Mirosława Makowska (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Dorota Roniek

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim
na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej J. W. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową A. W.
przeciwko G. W.
o podwyższenie alimentów
na skutek apelacji powódki
od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku
z dnia 30 grudnia 2014 roku, sygn. akt III RC 131/14
oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 104/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radomsku po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. W.

przeciwko G. W. o podwyższenie alimentów

1. podwyższył alimenty od pozwanego G. W. na rzecz jego małoletniej córki J. W. zasądzone ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. w sprawie IC.487/11 z dnia 25.06.2012 r. w kwocie po 500 /pięćset/ złotych miesięcznie do kwoty po 700 /siedemset/ złotych miesięcznie, poczynając od dnia 30.12.2014 r. pozostawiając bez zmian dotychczasowe warunki płatności;

2. oddalił powództwo w części pozostałe;

3. wyrokowi w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności:

4. nakazał ściągnąć od pozwanego G. W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Radomsku kwotę 120 /sto dwadzieścia/ złotych tytułem wpisu i 6 złotych za klauzulę wykonalności;

5. zasądził od pozwanego G. W. na rzecz A. W. kwotę 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia

i zarazem rozważania Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem rozwodowym z dnia 25 czerwca 2012 r., wydanym w sprawie 1 C 487/11. zasądził od G. W. na rzecz powódki alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie.

J. W. ma 7 lat, jest uczennicą V klasy szkoły podstawowej. Mieszka wspólnie z matką A. W. w mieszkaniu o powierzchni 42 m². Koszt eksploatacji mieszkania dochodzi do 480 zł miesięcznie, z czego czynsz to wydatek rządu 100 zł. koszt mediów w sezonie wynosi z kolei około 380 zł. Opłaty za telefon i Internet wynoszą łącznie około 120 zł. A. W. tytułem wydatków na prąd przeznacza około 200 zł.

Powódka rozwija się prawidłowo. Uczęszcza na lekcje gry na instrumencie ora/ naukę tańca. Korzysta z dodatkowych, płatnych lekcji języka angielskiego. Łączny miesięczny koszt zajęć dodatkowych wynosi 390 zł.

A. W. ponosi około 200 zł miesięcznie tytułem miesięcznych wydatków na paliwo celem dowozu małoletniej córki na zajęcia do szkoły oraz własnego transportu do pracy.

Co 3 miesiące powódka przechodzi badania laryngologiczne w -Ł.. Jednorazowy koszt wyjazdu, na który składają się koszty wizyty, dojazdu i obiadu, wynosi około 160 zł.

W wychowaniu dziecka A. W. korzysta z pomocy opiekunki, której godzinowe wynagrodzenie wynosi 6 zł.

A. W. kupiła od kuzynki pianino o wartości 3.000 zł. Spłata ceny nastąpić ma do końca 2015 r.

Na zakup okularów dla powódki A. W. przeznaczyła kwotę 270 zł.

Miesięczny koszt utrzymania powódki wynosi około 1.400 zł.

Przedstawicielka ustawowa A. W. ma 39 lat. Legitymuje się wyższym wykształceniem. Pracuje w Urzędzie Skarbowym w R. na stanowisku starszy referent. Średnie miesięczne wynagrodzenie netto w okresie lipiec - wrzesień 2014 r. wyniosło 2187.77 zł.

Pozwany G. W. pracuje jako specjalista ds. kontroli jakości. Jego miesięczne zarobki wynoszą około 3.500 zł. W ciągu ostatnich dwóch lat jego dochody wzrosły o około 500 zł. Oprócz powódki nie ma nikogo na utrzymaniu.

Pozwany mieszka z rodzicami, którzy utrzymują się z emerytury w kwocie po 1.200 zł. Pozwany ponosi koszty remontów domu. Koszt' eksploatacji domu wynoszą około 290 zł (woda. gaz. śmieci, prąd). Podatek od nieruchomości wynosi 406 zł rocznie, roczny koszt dojazdu do pracy G. W. wynosi 1.200 zł. Miesięczny koszt utrzymania pozwany określi! na kwotę 1.300 zł. Opłata za miał węglowy 960 złotych.

Poza alimentami pozwany sporadycznie kupuje powódce prezenty - kupił jej telefon (350 zł), tablet, ponosi opłaty za telewizję w kwocie 35 zł. G. W. kupuje również córce zabawki.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz zeznań przedstawicielki ustawowej powódki A. W. oraz pozwanego G. W.. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający dla potrzeb rozstrzygnięcia i w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, iż.

Roszczenie jest częściowo zasadne i znajduje oparcie w treści art. 138 kro.

Generalne uprawnienie do otrzymywania od pozwanego środków utrzymania i wychowania wynika z przepisów art. 128 i 129 kro. Ustanawiają one krąg osób zobowiązanych do dostarczania świadczeń oraz kolejność zaspokajania obowiązku alimentacyjnego. Dodatkowo alimentację rodziców względem dziecka precyzują przepisy art. 133 § 1 i 3 kro.

Roszczenie o podwyższenie zasądzonych alimentów powódka wywodzi z kolei z treści art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków każda ze stron może żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał roszczenie powódki co do zasady za usprawiedliwione.

Określając zakres świadczeń alimentacyjnych należy mieć na uwadze, zgodnie z art. 135 § 1 kro, nie tylko usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, ale również zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Jako usprawiedliwione potrzeb} rozumieć należy nie tylko te elementarne, zapewniające dziecku minimum egzystencji, lecz potrzeby odpowiadające wiekowi dziecka i jego stanowi zdrowia, zapewniające mu prawidłowy rozwój psychofizyczny i zdobycie wykształcenia.

Od ostatniego podwyższenia alimentów upłynęły dwa lata. J. W. rozpoczęła w tym czasie edukację w szkole podstawowej. Trafnie wskazała przedstawicielka ustawowa powódki, że koszt}- utrzymania w tym czasie wzrosły.

W ocenie Sądu usprawiedliwione, miesięczne koszty utrzymania powódki ustalić należało na poziomie 1.400 zł. Powyższe ustalenie oparte zostało na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a!c również zasadach doświadczenia życiowego. Jest to suma adekwatna do potrzeb 7-letniego dziecka. "Nie ulega wątpliwości, że z rozwojem psychofizycznym dziecka wiążą się zwiększone wydatki na jego utrzymanie i kształcenie.

Określenie przez stronę powodową potrzeb małoletniej J. W. na kwotę 3.000 zł jest zdaniem Sądu zawyżone. Małoletnia powódka jest osobą zdrową - nie zachodzi potrzeba ponoszenia znaczących wydatków tytułem kosztów jej leczenia.

Nie ma ponadto problemów w nauce - wydatki związane z edukacją małoletniej nie wykraczają zatem ponad przeciętną miarę. Ponadto w kosztach utrzymania mieszkania czy ponoszonych przez A. W. kosztów paliwa uwzględniać należy również środki niezbędne do zaspokojenia własnych potrzeb A. W..

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka ma dwojaką postać. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie jeszcze samodzielnie się utrzymać może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego. Świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega w takim wypadku na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 § 2 kro). A. W. wykonuje obowiązek alimentacyjny względem powódki również poprzez osobiste starania.

Na częściowe uwzględnienie powództwa pozwala sytuacja majątkowa pozwanego, która na przestrzeni lat polepsza się. W porównaniu z sytuacją sprzed dwóch lat nie jest to co prawda znacząca zmiana, jednak poziom zarobków pozwala na zwiększenie obowiązku alimentacyjnego wobec córki bez zagrożenia własnego utrzymania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uwzględnił powództwo o podwyższenie alimentów częściowo. Sąd uznał, że świadczenie alimentacyjne na poziomie 700 zł odpowiada możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego, uwzględni jednocześnie potrzeby małoletniej powódki.

Dlatego też Sąd podwyższył alimenty z kwoty po 500 zł do kwoty po 700 zł miesięcznie poczynając od dnia 30 grudnia 2014 r. i oddalił, jako wygórowane, powództwo w pozostałej części.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd obciążył pozwanego opłatą sądową od uwzględnionej części powództwa w kwocie 120 zł (200 zł x 12 miesięcy x 5%), a także kosztem wydania klauzuli wykonalności w kwocie 6 zł. które to kwoty nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Radomsku.

O obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego Sąd orzekł w oparciu o treść § 6a pkt. 4 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.201 3.490 ze zm.). zgodnie z którym opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 11 (w sprawach o alimenty), ustala się od

wartości przedmiotu sprawy, jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów lub małżonka, którego wynagrodzenie za pracę ma być wypłacone do rąk drugiego współmałżonka. Za podstawę określenia wartości przedmiotu sprawy Sąd przyjął roszczenie w przegranej przez pozwanego części (200 zł x 12 miesięcy).

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka zaskarżając wyrok w pkt. 2. Zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 138 kro poprzez dokonanie jego błędnej wykładni i w konsekwencji dokonanie nikłej podwyżki zasądzonych wcześniej alimentów i niedoszacowanie zmienionych istotnie w tym czasie warunków powódki;

- dokonanie nietrafnych ustaleń w zakresie potrzeb powódki i możliwości płatniczych pozwanego w kontekście zmiany jaka zaszła od czasu wyroku z 2012 roku do chwili obecnej na gruncie zebranego materiału dowodowego;

- rażąco naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie istoty sprawy co miało rażący wpływ na treść wyroku.

Reasumując skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i podwyższenie zasądzonych w wyroku z 2012 roku alimentów z kwoty 500 złotych do kwoty po 1.500 złotych z określeniem terminu płatności od daty wniesienia pozwu z jednoczesną zmianą postanowienia o kosztach sądowych i zasądzenie kosztów sądowych za drugą instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powódki jest bezzasadna.

Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe, dysponując dowodami zaoferowanymi przez strony, które poddane zostały wnikliwej i wszechstronnej ocenie zgodnie z dyrektywami zawartymi w art. 233 § 1 k.p.c. Okoliczność, iż dokonane przez sąd ustalenia, jak i wnioski z nich wyciągnięte nie odpowiadają powódce nie oznacza, że są błędne i nieprawidłowe.

W szczególności nie można podzielić poglądu skarżącej, iż od ostatniego określenia alimentów w wyroku rozwodowym Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 25 czerwca 2012 roku, w sprawie sygn. akt I C 487/11 wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej w takim zakresie, że miesięcznie stanowi to kwotę 3.000 złotych. Zaznaczyć należy, że wykazy wydatków załączone do akt sprawy (k.3 i 27), nie stanowią dowodu na to, że takie właśnie są miesięczne koszty utrzymania 7 letniej powódki. Wskazać należy, że sama matka powódki zeznała, że koszty utrzymania dziecka zwiększyły się o 50 % (k.79). Nadto z załączonych rachunków wynika tylko, że dziecko od września 2014 roku uczęszcza na lekcje tańca, gdzie opłata miesięczna to 30 złotych (k. 45, 47), oraz że uczęszcza na język angielski, gdzie pierwsza rata wynosiła 150 złotych (k.46). Stąd trudno uznać, że miesięczny koszt zajęć dodatkowych to kwota 390 złotych, jak twierdzi przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki.

Uwzględniając wpływ czasu od ostatniego określenia alimentów oraz wiek małoletniej (7 lat) i związane z nim potrzeby a w konsekwencji koszty wyżywienia, ubrania, obuwia, podręczników, opłat i wydatków związanych z uczęszczaniem do szkoły podstawowej, środków higienicznych i godziwej rozrywki adekwatnej do wieku i stopnia rozwoju dziecka, rozwijania talentów muzyczno - tanecznych zgodzić należy się z Sądem pierwszej instancji, iż

miesięczne koszty utrzymania małoletniej J. stanowią kwotę około 1.400 złotych. W tych okolicznościach obciążenie pozwanego alimentami w kwocie 700 złotych zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze fakt, że w dacie wyrokowania przez Sąd Rejonowy upłynął od wyroku rozwodowego okres 2 lat i 6 miesięcy oraz okoliczność, iż alimenty zasądzane są na przyszłość i winny przez odpowiedni czas funkcjonować w niezmienionej wysokości, zaskarżony wyrok w zakresie ustalenie daty określenia odsetek ustawowych uznać należy za prawidłowy i odpowiadający prawu. Tym bardziej, że główne zwiększenie potrzeb małoletniej powódki związane jest z jej dodatkowymi zajęciami taneczno – muzycznymi, które rozpoczęły się jesienią 2014 roku, na co wskazują załączone rachunki.

Mając powyższe na względzie, apelacja powódki podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.